

BULETIN INFORMATIV

Nr.
84

26
Noiembrie
2021

EDITORIAL

Linia continuă a fotbalului

Justin Ștefan, Secretar General LPF

Citată foarte des și de multe ori aproximativ, uneori atribuită lui Matt Busby, legendarul manager al lui Manchester United din anii '40, '50 și '60, dar aparținând în realitate altui mare creator de echipe, Bill Shankly, zicerea "fotbalul nu e o chestiune de viață și de moarte, vă asigur că e mai mult decât atât" rămâne o temă de reflecție permanentă.

Bill Shankly, cel mai important manager din istoria lui F.C. Liverpool, credea asta. Lumea secolului trecut simțea asta. Oare anii pe care fotbalul îi trăiește de mână cu noi, mai acceptă o astfel de sentință? Nu știu, se pare că altele sunt ierarhiile zilelor noastre.

Fotbalul european, cel mai bogat și, pe cale de consecință, cel mai valoros din lume, mai stă, oare, sub zodia cuvintelor lui Shankly, creatorul poveștii de succes numită Liverpool? Aș zice că magia managerilor de altădată nu mai are astăzi corespondent în nimic. Nu mai este un timp al construcțiilor, asta înainte de orice.

Linia fotbalului contemporan nouă este una continuă, nu se poate depăși fără a atrage sancțiuni. Impuse de alte reguli ale jocului și ale comunității secolului 21, un secol care arde mai repede, asta e sigur, și etapele dezvoltării, dar și pe cele ale sensibilității emoționale specifice sportului în general și fotbalului, în mod special.

Ce e de făcut? Să lăsăm lucrurile așa cum sunt și să nu încercăm să depășim nici măcar atunci când pare că tot ceea ce avem în față e lent și neadaptat la

factorul de drum?

Structurile FIFA și UEFA, pentru că la ele mă refer. Acolo este centrul de putere, cu miliarde și miliarde de dolari și/sau euro într-o luptă perpetuă cu ... cine?!

Cu trecutul, care a dat povești? Cu viitorul, care nu știm ce ne va mai oferi? Cu cine?

Serviciile pe care fotbalul contemporan le aduce în prim-plan nu sunt suficiente pentru a surmonta povestea aceea cu viața și moartea, a lui Bill Shankly? Banii, competițiile, tot mai multe și mai complicate, sufocă și taie din elan, sau amplifică adrenalina și starea de bine, adusă doar de performanță? Ce e mai presus de ce spunea Mister Bill Shankly? Se poate construi o lume nouă pe bazele unei stări de spirit învechite?

Iată o sumă de întrebări care, dacă primesc răspunsurile cuvenite, ar putea oferi o cale.

Niciodată însă nu vom putea semnaliza stânga și să facem dreapta sau invers. Celebra vorbă a genialului poet Tudor Arghezi, spusă lui Gheorghiu-Dej, când l-a văzut pe marele conducător al Partidului Muncitoresc Român, un stalinist convins, că își aprinde, la o discuție cu scriitorul, o țigară americană, "ce facem, tovarăși, una vorbim și alta fumăm?!" este și astăzi valabilă. Ducem lipsă de lideri strategici în toate domeniile. Iar acest lucru, pe plan continental și chiar mondial, ne va costa. Pe toți!

INTERVIU

Interviu cu Kehinde Fatai
(FC Argeș)realizat de **Marius Duinea și Octavian Țopa**

Kehinde Fatai începe să devină încet, dar sigur, unul dintre fotbaliștii de bază ai echipei **FC Argeș**. Vârful nigerian a revenit de curând pe teren după suspendarea de un an pentru dopaj, iar la sfârșitul săptămânii trecute a reușit să marcheze primul gol pentru alb-violeți. Fotbalistul a reușit să deschidă scorul în partida din runda precedentă, cu **Universitatea Craiova**, având o mare contribuție la succesul trupei pregătite de **Andrei Prepeliță** și **Mihai Ianovschi**. Nigerianul în vârstă de **31 de ani** își dorește foarte mult să redevină la Pitești jucătorul care în urmă cu ceva timp băga spaima în defensivele adverse. Este convins că a făcut o alegere bună când a semnat cu gruparea din Trivale și vrea ca aceasta să redevină o echipă de temut, care să se bată de la egal cu granzii campionatului.

1 Cum a fost revenirea pe teren după un an de suspendare?

A fost destul de greu după această perioadă lungă. Cred că pentru orice jucător este destul de greu să se reacomodeze cu ritmul de joc, dar muncesc în fiecare zi pentru a reveni la o formă cât mai bună. Sunt pe drumul cel bun,

dar trebuie să am răbdare până ajung din nou la potențialul de dinaintea suspendării.

2 Ai marcat împotriva Universității Craiova. Ce ai simțit când ai dat gol?

M-am simțit foarte ciudat... Nu mai marcasem de un an și ceva. Nici nu am știut

cum să mă bucur. A fost un sentiment foarte ciudat când am dat gol. A fost greu, dar de acum încolo sper să fie mai bine.

3 Cum te-ai integrat la FC Argeș?

Antrenorul și jucătorii care sunt la echipă m-au ajutat să depășesc această perioadă grea

din cariera mea. Toți m-au primit foarte bine și m-au ajutat enorm să mă integrez în colectiv. Le mulțumesc pe această cale.

4 **Ce îți propui la Pitești?**

Îmi doresc să am evoluții cât mai bune și să îmi ajut echipa să-și îndeplinească obiectivele. La FC Argeș este un grup foarte bun, cu jucători foarte valoroși, cu antrenori care știu fotbal. Vreau să facem o treabă cât mai bună, iar la final de campionat să fim unde trebuie.

5 **Calificarea în play-off este un obiectiv realizabil?**

Cu grupul pe care îl avem acum, sunt sigur că putem ajunge în play-

off. În fiecare zi muncim pentru a îndeplini acest obiectiv. Vreau să confirmăm pe teren că avem valoare să ne calificăm în play-off.

6 **Dacă ai face o analiză a fotbalului românesc, care ar fi concluziile? Este în scădere sau în creștere?**

Este cam la fel. Acum sunt mai mulți jucători valoroși față de acum câțiva ani. Competiția a rămas la același nivel. Poate crește dacă vom avea rezultate mai bune în competițiile europene. Acesta trebuie să fie un standard pentru toate cluburile din România.

7 **Piteștiul cum ți se pare?**

Este un oraș frumos

și liniștit. Sunt singur aici, dar cu colegii și cu oamenii din jurul echipei totul este ok. Nu am nici o problemă cu acomodarea și adaptarea.

8 **Timpul liber cum ți-l petreci?**

Nu prea am timp liber, dar atunci când am, ies cu colegii în oraș să mâncăm și să ne plimbăm. Acum nu putem ieși din cauza problemelor cu pandemia. Trebuie să fim foarte atenți pentru că nu vrem să avem probleme.

9 **Ai vreo mâncare preferată?**

Nu sunt un om pretențios la mâncare. Nu mănânc carne de porc, însă îmi place puiul.

INTERVIU

Interviu cu Vadim Rață
(FC Voluntari)

realizat de **Marian Codirlă și Octavian Țopa**

Vadim Rață s-a născut pe **5 mai 1993**, la **Chișinău**. A început fotbalul la **Sheriff Tiraspol**, echipa care a speriât **UEFA Champions League** în această toamnă. După câteva sezoane în campionatul țării sale, pentru **Zaria Bălți**, **Milsami Orhei** sau **Speranța Nisporeni**, a ajuns în **Liga 1**, la **Chindia Târgoviște**, în 2019.

Această ediție de campionat îl găsește la **FC Voluntari**, club pentru care a marcat deja **cinci goluri**, mai multe decât marcase pentru **Chindia** în două sezoane! În plus, în cele **16 meciuri jucate** a reușit și două pase decisive. Are, de asemenea, **18 meciuri pentru naționala Moldovei** și performanța unui **gol marcat Franței** chiar la ea acasă.

1 *Vadim, cum apreciezi această primă parte a sezonului, mai ales că ai fost ales în echipa ideală a turului și ai evoluat foarte bine și în continuare?*

Da, e adevărat, trec printr-o perioadă bună acum, sunt într-o formă care mă mulțumește. Datoresc totul echipei, care s-a prezentat foarte bine la ultimele meciuri.

De aici vin și rezultatele personale obținute, și golurile marcate, și pasele bune. Pentru toți băieții se întâmplă la fel, nu numai pentru mine. Sunt foarte fericit și sper să continuăm pe același drum și să avem și mai multe reușite, și mai multe performanțe!

2 *Cât ai evoluat la Chindia Târgoviște erai un jucător la fel de*

important, dar nu înscriai atât de mult. Ce s-a schimbat acum, la FC Voluntari?

La Voluntari jucăm mai mult axat pe atac. De asta apar mult mai des în careul advers, pe poziții de finalizare. La Chindia, domnul Săndoi avea o abordare de joc, să zic eu așa, mai defensivă. Însă și acolo am reușit să dau câteva goluri. Aici sunt mai liber și, cum am

mai zis, ajung mai des în careu.

3 *Credem că toată lumea te-a întrebat, dar o facem și noi. Cum a fost să marchezi pentru naționala țării tale împotriva Franței, pe Stade de France?*

A fost, așa cred acum, cel mai frumos moment din cariera mea. Nu era problema cu pandemia, tribunele erau pline, atmosfera senzațională ... Cred că nimeni nu se aștepta să înscriem noi acolo, însă uite că am reușit, a fost un moment chiar frumos, pe care îl înțelegi după ce trece o perioadă de timp. Pentru că, imediat, nu am realizat ce s-a întâmplat. Da, a fost o experiență foarte frumoasă, un moment deosebit, nu le voi uita niciodată.

4 *Revenind la FC Voluntari, sunteți pe un loc foarte bun în clasament, pe*

care puțini specialiști îl anticipau înaintea sezonului. Cum ați ajuns aici și ce credeți că aveți de făcut ca să vă păstrați poziția?

Pe măsură ce etapele trec și noi suntem tot acolo, sus, e clar că suntem cu gândurile și la play-off. Eu zic că noi putem să reușim acest lucru, avem o echipă unită, cu calitate, jucăm un fotbal frumos. Cred că avem toate șansele de partea noastră, depinde doar de noi. Să nu ne relaxăm și să continuăm pe aceeași cale.

5 *Există și vreun obiectiv personal pentru acest sezon?*

Da. Să dau în continuare goluri. Dacă tot am marcat mai mult în acest sezon, îmi propun să dau cel puțin tot atâtea goluri în continuare și să-mi ajut echipa cât pot eu mai bine.

6 *La ce ai simțit până acum, care a fost cel mai greu adversar din Liga 1?*

Stați așa să mă gândesc! Cred că UTA, în deplasare. Chiar dacă am făcut și noi un meci OK, i-am simțit puternici. Bine, erau împinși din spate de suporterii, erau foarte agresivi ... A fost un meci complicat. Și ca atmosferă, ca dueluri în teren, ca totul.

7 *Deci nu îi vezi pe cei de la CFR, FCSB sau Universitatea Craiova la fel de puternici precum au arătat cei de la UTA în meciul cu voi?*

Da. Probabil că și UTA a jucat atunci mult mai bine decât o face de obicei, nu am de unde să știu asta. Eu așa am simțit în teren, a fost meciul cel mai greu.

SPONSOR

CRONICĂ

Victoria cu Victoria

realizată de **Marius Mitran**

În fiecare noapte de luni spre marți, din sezonul în care „Replay”-ul era chiar în noaptea de luni spre marți și nu surghiunit luni spre zori, încă de atunci, de când pornisem „Replay”-ul cu povestea eternă, Steaua – Dinamo, aveam o stare ciudată. Nu era de rău, dar nici de bine. Era ceva. Ceva ce mă întoarce și mă lipește de un timp al cărui fir trebuie să-l spun altfel, nu cum îl spun în acele nopți, ascuns în ecranul televizorului. Noaptea trecută a fost la fel. Acolo, între ramele tablourilor atârinate șic la întâlnirea punctuală cu istoria, vorba lui Păunescu, am simțit că lipsea ceva. Că nu-i locul meu atunci, acolo.

Vorbeam despre ultimul meci din comunism Steaua – Dinamo, în Ghencea, când băieții lui Mircea Lucescu au bătut cu 3-0, în 9 septembrie '89 și nu știam de ce nu-mi amintesc, de ce nu am repere, de ce nu știu nimic despre ziua aceea, în afara casetei cu meciul. De ce? M-a lămurit, cu un SMS în timpul unei emisiuni, Andrei Niculescu, colegul meu de la Digi Sport de atunci și de acum douăzeci de ani de cameră din Paris, Montparnasse: „La aceeași oră s-a jucat Victoria – U Craiova, când v-au furat incredibil milițienii și tot nu v-au putut bate.” Zbang! Așa e. Așa a fost. În ziua aceea...

...Au trecut 32 de ani de atunci. Aveam 22, acum am 54 de ani. A fost ziua noastră, într-adevăr, a mea, a tatei, a Craiovei. De aceea prin barajul închis de amintiri nu aveam acel Steaua și Dinamo. Ziua Craiovei în, probabil, cel mai greu meci din istoria ei, astăzi renăscută.

Deci: e 9 septembrie, peste 6 zile încep cursurile la Universitatea chiar din Craiova, e cald și tata se întâlnește iar cu prietenii lui, cu Popa, inginer, ca și el, dar fost aviator și cu Ricu (cel care avea să fie omorât după

Revoluție, în Algeria, de un commando fundamentalist, pus să îngenuncheze în fața autobuzului cu care venea de pe șantier – era inginer petrolist sau geolog, parcă – și împușcat în cap. Și aruncat în șanț.)

Suntem patru când coborâm treptele în Ștefan cel Mare, dar ocolim arena mare, a lui Dinamo, pentru că Securitatea îi construise

Victoriei un stadion în miniatură în spate, spre velodrom. Se dăduse ordin de către generalul Nuță, adjunct al ministrului Postelnicu și șef al Miliției pe țară și de către colonelul Marin Bărbulescu și, într-o săptămână, stadionul celor de la Progresul (tribunele plus o peluză) devenise al Victoriei. Progresul dispăruse și apăruse Securitatea în hologramă cu petlițe.

Ce meci! Ce vremuri! Generalul Constantin Nuță, cel doborât la Revoluție cu elicopterul (se zice că asasinat comandat de generalul Militaru) și colonelul Bărbulescu, zis și nea Mărin, șeful Miliției Capitalei. Și noi patru, alături de vreo două mii de olteni veniți să-și apere echipa. Plouase în dimineața aia și domnul Ricu avea umbrelă. Una uriașă, de care râdeam, un pic stresăți, noi, ceilalți trei.

Cine era însă Victoria? Înființată în 1949 de către „organele noastre de Securitate”, vorba lui Marin Preda, avea să fie un fel de Dinamo B, un soi de rămă a ligilor inferioare, până în '85, când cuplul ofițeresc de care am amintit o împinge în „A”, cu scopul de a mai crea o frână Stelei, dar mai ales de a învăța jocurile lui Dinamo și, încă și mai ales, de a face bani. Mulți bani, Căci asta a fost farmecul Miliției și al Securității: au experimentat capitalismul de cumetrie încă înainte de a fi căzut comunismul de caterincă.

Meciul însă n-a fost deloc o caterincă. Victoria, la care jucau foștii dinamoviști

ai generației „Liverpool '84”, Moraru, Al. Nicolae, Custov, Țălnar, Augustin, Orac, dar și Zare, Coraș ori Țără, fostul idol al Giuleștei, Victoria, zic, ne-a furat cum nu se poate descrie. La un moment dat, galeria Craiovei n-a mai suportat și a început să rupă gradene. Victoria, echipa unde unuia, Szekely, adus de la Jiul, parcă, dar căruia i se zicea Dan Daniel (?), ca să nu supere ideologic – ne luptam cu ungurii prin presă atunci –, Victoria n-avea galerie. Avea trupe de Securitate, militari în termen, aduși organizat și pe rânduri la meci, dotați cu stegulețe bleu și cu voci sacadate: Vic-to-ria! Vic-to-ria! Li se răspundea, nu știu de ce, „Bro-mu-ră! Bro-mu-ră!”.

Degeaba era Coraș „gheata de argint” a Europei (Mateuț, de vizavi, era „de aur”!). Câțu, proaspăt antrenor, le ghicise jocul. (De altfel în toamna aia le-a bătut pe toate trei, pe Victoria și Steaua la București și pe Dinamo, a lui Lucescu, la Craiova.) Arbitrul era unu’ Rotărescu, de la Iași, despre care, după toată gama de hoții pe care le experimentase în epocă pentru Dinamo, Victoria și Flacăra Moreni, am aflat că a ieșit de pe teren plângând. Ne-a povestit-o președintele Victoriei, Dumitru Dragomir,

pe vremea când eram tineri ziariști la „Sportul românesc”, prin '95. Cică „Nea Mitică, dom’ președinte, omoară-mă, fă-mi ce vrei, da’ n-am avut ce să le mai fac!” Așa e. Le dăduse „victorienilor”, cum le zicea Dan Claudiu Tănăsescu în „Săptămâna”, totul. Penalty-uri, ratate, toate faulturile, toate cornerele și „liberele” inexistente. Craiova nu avea voie să atace, era ofsaid cum trecea de centru. Și totuși, condusă impecabil de Gică Popescu, care revenise de un an din „armata” de la Steaua și care a jucat în ziua aia, la 21 de ani, mai bine, cred, decât în epoca în care avea să fie căpitanul Barcelonei, Știința a declanșat un contraatac din propria treime și Ștefan Stoica, o extremă dreaptă teribilă, l-a executat pe Moraru: 0-1. Mitică Dragomir nu i-a făcut nimic ăluia că n-a dat „ofsaid”, oltenii s-au potolit în tribune, dar asta după ce fostul ministru de Externe, Ștefan Andrei, prezent la meci cu Adrian Păunescu, a coborât la cabine, sperându-i pe generalii Victoriei cu informația că la Craiova lumea a ieșit în stradă de indignare, chipurile din ce se transmisese la radio...

În fine, aici se petrece și povestea cu Adrian Păunescu și generalul Nuță. La

pauză, securistul îl întreabă pe poet, care era de 4 ani fără revista și, evident, și fără Cenaclul Flacăra, într-o semi-clandestinitate, așa, la un suc, „Ce mai faceți, tov. Păunescu?”. Iar A.P. răspunde uluitor: „Chiar așa, tov. general, ce mai fac? Ce spun șefii Securității că mai fac?”.

Apropo de Nuță, se pare că a doua zi funestul general i-a chemat la audieri pe Halagian, antrenorul Victoriei (care dusesse echipa în acel an până în „primăvara” Cupei UEFA) și pe Mitică Dragomir. Halagian mi-a povestit într-o noapte, la Arad, când era observator, că, văzându-și președintele ușor panicat, i-a propus să se îmbrace amândoi cu uniforme de Miliție. Dar cu un număr-două mai mici. Așa au intrat pe ușa generalului care, văzându-i caraghioși, cu vestoanele strâmte pe burtă, crăpând la încheieturi, a izbucnit în râs și i-a iertat: „Să trăiți, tov. general!”, ziceau ei și salutau... Cu mâna la chipiu și pocnind din călcâie... Nuță cică a uitat și de ce-i chemase, de atâta râs.

Așa a fost atunci, în 9 septembrie 1989.

Peste șase zile începeau cursurile, Popa încă îl întreba (chiar și la 0-0!) pe tata dacă mai credea în victorie, domnul Ricu, oltean din Bistreț, de-a cărei soră, Oana, tata fusese amoretat în adolescență, încă nu plecase, pentru un ban, în Algeria. Universitatea era un imperiu, Cârțu – un geniu, eu – un student la Filologie, secția română – franceză. Ajunși acasă, în Otopeni, unde nu ne aștepta nimeni, țin minte că am mâncat, cu tata, brânză cu roșii. Era bine! Peste trei luni, la Revoluție, Victoria, cu „V” de a Securitate, se desființa. Istoria, de atunci încoace însă, o știți. Dar seara aceea o am numai eu. Și atunci cum să-mi amintesc de Steaua – Dinamo? Ce? Când Gică plutește și acum, la doar 21 de ani, majestuos și respinge din fața lui Coraș. „E Gică Popescu, un puști, îmi șoptește alb, în vis, tata, ca atunci, în gradenele Victoriei. Dar cu el o să reușim, o să vezi, să-i batem pe-ăștia cu Securitatea și cu Miliția lor cu tot. E Gică Popescu, acela, cu numărul 9 pe spate...”

THE MOST VERSATILE AND PRECISE DATA

InStat'

- ▶ Soluții statistice și analitice pentru antrenori, jucători, scouteri, directori sportivi, ligi profesionale, cluburi, federații
- ▶ Platforma online InStat Scout cu video ale meciurilor
- ▶ Rapoarte pentru meciurile proprii și echipele adverse
- ▶ Rapoarte cu parametrii fizici ai jucătorilor
- ▶ Servicii filmare și transmisiune online competiții sportive

**FOTBAL
BASCHET
FUTSAL
INSTAT TV**

x x x x x x x x
x x x x x x x x
x x x x x x x x
x x x x x x x x
x x x x x x x x

instatsport.com

Pentru demo sau ofertă
ne puteți contacta la:
vitalie.ciorici@instatsport.com
+40 759 100 011

CLEVERMEDIA

NETWORK

LOOKSPORT

LOOKSPORT 2

LOOKSPORT 3

LOOKPLUS

AGROTV

PROFIT.ro

LOOKMEDICA